

Dos noms per a una altra cita amb la història

Participar en unes olimpíades i viure'n l'ambient és el somni a què aspiren la majoria d'esportistes. Només un grup d'elit, de gent que destaquen en les seues modalitats esportives, tenen el privilegi d'estar pre-

sents cada quatre anys en la manifestació esportiva més important de les que s'organitzen al món. Londres enceta oficialment aquest divendres una nova cita amb la història olímpica que ha convocat dos es-

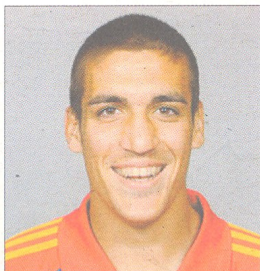
portistes ebrenços: el futbolista d'Ulldecona Oriol Romeu aspira a arredonar una temporada de somni; l'asconenca Sònia Franquet, a tindre l'aplom que li va faltar a Pequín ara fa quatre anys.

TORTOSA Enric Alguero

A Londres les Terres de l'Ebre tindran dos representants. Per a Oriol Romeu pot ser una nova oportunitat de culminar un 2012 fantàstic. Després d'aconseguir la Champions League amb el Chelsea, acudirà a les Olimpíades integrant una selecció espanyola amb opcions de medalla. L'aposta de Javi Martínez com a pivot defensiu pot restar protagonisme al mig d'Ulldecona, encara que segurament disposarà de minuts durant la competició, que s'encetava dijous amb el partit contra el Japó.

Amb tot, Romeu ja ha fet història com a primer futbolista olímpic ebrenç.

Sònia Franquet afronta els segons Jocs consecutius. A Pequín els nervis li van jugar una mala passada, i després d'acabar primera la sèrie de precisió, va punxar en la ràpida, i es quedava a les portes de la final. La quinta plaça en pistola esportiva de 25 metres al mundial de Munic li va atorgar el pasaport per a Londres. Amb molta més experiència, la riberenca competirà amb majors garanties en una modalitat on la paciència i la concentració són fonamentals.

Oriol Romeu serà el primer futbolista ebrenç en uns Jocs Olímpics.

La tiradora Sònia Franquet afronta els segons Jocs consecutius.

Romeu i Franquet tanquen temporalment, si més no fins al 2016, una llista que es va encetar fa 40 anys. Va ser als polèmics Jocs de Munic de 1972, quan el ciclista de Tivenys Miquel Espinós competia representant la selecció espanyola en la prova de persecució en pista, on finalitzava en dissetena posició. Espinós, malauradament, finava l'any 2006, als 59 anys, després de passar a la història com el primer representant olímpic de les Terres de l'Ebre, un territori que sempre ha mantingut bona relació amb el ciclisme. ■

EBRENÇOS OLÍMPICS

Espinós va obrir el camí

■ El ciclisme va ser referent amb Miquel Espinós, primer representant olímpic ebrenç. Després Viatxeslav Ekimov va tindre un destacat protagonisme en les Olimpíades de Sydney 2000, quan aconseguia la medalla d'or en la modalitat de contrarellotge, pujant al més alt del podi després d'haver superat dos autèntics mites d'aquest esport i concretament de la modalitat contra el cronòmetre, l'alemany Jan Ullrich i el nord-americà Lance Armstrong, que pujaven al segon i tercer esglaó. Ekimov residia a Tortosa, amb la seua esposa i el seu fill, on havia fixat el domicili seguint els consells d'Alexander Kuznetsov, tècnic de promeses russes, instal·lat a Jesús amb el seu grup de jòvens ciclistes, embrió més tard del Lokosphinx. La ciutat va viure l'èxit d'Ekimov amb molt d'entusiasme, com si es tractés d'un tortosí més.

S'hi afegeixen el tir i l'atletisme

■ Dotze anys van haver de transcórrer per tornar a tindre representació olímpica. Va ser a Pequín 2008, quan la tiradora d'Ascó Sònia Franquet i l'atleta tortosina Laia Forcadell van entrar a formar part de la delegació espanyola. Sònia Franquet va estar molt a prop de classificar-se per a la final i, després d'un espectacular inici a la prova de pistola de 25 metres, va haver de conformar-se amb un meritori novè lloc, a tan sols una plaça de la lluita per les medalles a què no renunciava en aquesta ocasió, a Londres. Menys possibilitats d'èxit va tindre Laia Forcadell en els 400 metres tanques, en què el seu gran mèrit va ser obtenir el passaport per a Pequín. Al final no va poder trencar els pronòstics i va caure eliminada en les sèries classificatòries, però continua sent l'única tortosina que ha participat en una olimpíada.

Ebrenços d'adopció

■ Nascut a Vinaròs, José Luis Pepote Ballester és un canareu més, ja que va passar tota la infantesa en aquesta població on son pare feia de metge. Per això, quan a Atlanta amb Fernando León aconseguia la medalla d'or en la classe tornado de vela, l'ajuntament va homenatjar el seu esportista. Abans havia participat en els Jocs de Barcelona (12è), i després va estar involucrat en el cas de corrupció per la construcció del pavelló Palma Arena, en l'etapa de Ballester com a director general d'Esports del govern balear. Va pactar amb la Fiscalia Anticorrupció un acord de col·laboració, i el seu relat va estirar el fil d'un sumari que va imputar Iñaki Urdangarín. Luismi Oliver, nascut a Ciudad Real, competia amb el CN Amposta quan va participar a Los Angeles 84, amb el sextè lloc en el quatre sense timoner.

Els remers, la referència

■ El rem ha sigut l'esport que més títols ha proporcionat a les Terres de l'Ebre en l'àmbit estatal i internacional. El riu Ebre ha sigut testimoni de la formació de destacades figures, que s'han convertit ja en llegendes de la història esportiva. El primer va ser Toni Merin, ampostí de 42 anys, actualment resident a Banyoles, que a Barcelona 92 finalitzava sextè i obtenia diploma en la final en el doble escull. Un altre representant ampostí, Carles Front, va formar part com a timoner del vuit que va ocupar el catorzè lloc. A Atlanta 96, Merin es convertia en el primer ebrenç a repetir participació, ocuparia la dinovena posició. Van ser els jocs amb més ebrenços i remers, amb presència de dos ampostins més, David Morales, en el quatre sense timoner de pes lleuger (14è), i Anna Accensi, en el doble escull (14a).